

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/447/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1208213322
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1208213322.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a JUDr. Magdalény Florekovej v právnej veci žalobkyne: Z.. J. E., Q.. XX.XX.XXXX, U. R. XXXX/XX, F., X. G. S. XXX/XX, F. zastúpená advokátkou JUDr. Martinou Čelkovou, AK Štefánikova 22, Humenné, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium Hasičského a záchranného zboru, Drieňová 22, Bratislava, o návrhu na určenie neplatnosti výpovede a o zaplatenie ušlej mzdy s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 19C 63/2008-393 zo dňa 1. apríla 2014 a proti dopĺňajúcemu rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 19C 63/2008-425 zo dňa 8. septembra 2015 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 19C/63/2008-393 zo dňa 01.04. 2014 v napadnutej zamietajúcej časti z m e ň u j e tak, že u r č u j e, že výpoveď zo dňa 14. 01. 2008 je n e p l a t n á a pracovný pomer t r v á.

Dopĺňací rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 19C/63/2008-425 zo dňa 08.09. 2015 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie žalobu o určenie neplatnosti výpovede zo dňa 14.1.2008 zamietol; konanie v časti určenia neplatnosti, že zmenený - prepracovaný pracovný dekrét č. 12 zo dňa 27.12.2007 z určeného funkčného platu mesačne 16.140 Sk na 15.310 Sk zastavil; priznal právnej zást. žalobkyne JUDr. Martine Čelkovej, trovy právneho zastúpenia, ktoré budú vyčíslené v samostatnom uznesení; nepriznal štátu právo na náhradu trov konania a žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania. V dôsledku vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že u zamestnávateľa žalobkyne došlo k organizačnej zmene od 01.01.2008 v dôsledku prijatého rozhodnutia Uznesenia vlády SR č. 856 z 11.10.2006, ktorý realizoval 20% zníženie plánovaného počtu miest zamestnancov. Súd prvej inštancie konštatoval, že v prípade skončenia pracovného pomeru zamestnávateľom z dôvodu organizačnej zmeny, je v plnej kompetencii zamestnávateľa určiť zamestnanca, ktorý je nadbytočný, táto jeho voľba nepodlieha súdnemu prieskumu a tiež ju zamestnávateľ nemusí zdôvodňovať. Z vykonaného dokazovania mal tiež nepochybne zistené, že výpoveď, ktorú dal zamestnávateľ žalobkyne bola pred jej doručením riadne prerokovaná v závodnom výbore so zástupcami zamestnancov dňa 17.01.2008. Rovnako mal za preukázané, že v čase danej výpovede nedisponoval žiadnym voľným, vhodným pracovným miestom s ohľadom na dosiahnuté vzdelanie - všeobecné, na gymnázium a ukončené vysokoškolské vzdelanie na Vysokej škole ekonomickej v Bratislave, študijný odbor automatizované systémy riadenia v ekonomike, ako aj poslednú vykonávanú prax - odborný referent špecialista - materiálová účtovníčka, ktoré v nijakom prípade nedávajú predpoklad pre výkon v pracovnom zaradení vedúci dielne. Pracovné miesto vedúci dielne, na ktoré sa snažila žalobkyňa nechať zaradiť vyžaduje minimálne vzdelanie technického smeru, tak ako to vyplýva z pracovnej náplne pre túto funkciu, nie je vhodné pre ženu, nakoľko sa nejedná len

o prácu administratívneho charakteru, ale je spojená s manipuláciou s ťažkou hasičskou technikou a samostatne vykonávaných činnosti spojených s fyzickou námahou. O zastavení konania v časti určenia neplatnosti zmeneného - prepracovaného platového dekrétu č. 12 zo dňa 27.12.2007 rozhodol podľa § 96 ods. 1 O.s.p., nakoľko v tejto časti žalobkyňa vzala svoj návrh späť. O priznaní odmeny trov právneho zastúpenia právnej zástupkyňi žalobkyne súd prvej inštancie rozhodol podľa § 149 ods. 2 O.s.p., o výške ktorej rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. O trovách konania štátu rozhodol podľa § 148 ods. 1 O.s.p..

2. Rozsudok odvolaním v zákonom stanovenej lehote napadla žalobkyňa zotrúvajúc na tvrdení, že výpoveď žalobkyne nebola vopred prerokovaná s odborovou organizáciou. Žalovaný predložil písomný dôkaz, ktorým má byť zaslanie informácie pre odborovú organizáciu v Humennom o znižovaní počtu pracovných miest zo dňa 31.7.2007, z ktorého však nevyplýva, že by v uvedený deň malo dôjsť k prerokovaniu výpovede žalobkyne. Práve naopak, priamo z informácie zaslanej Ministerstvom vnútra SR Záchrannej brigáde v Humennom vyplýva, že v tejto informácii poskytujú kritériá na výber zamestnancov, s ktorými sa má pracovný pomer rozviazať. Zasláním informácie nedošlo k priamemu rozhodnutiu zamestnávateľa o zrušení pracovných miest konkrétnych zamestnancov, ale práve naopak, samotná Záchraná brigáda mala menný zoznam zamestnancov na základe zaslaných kritérií vyhodnotiť a pripraviť. Skutočnosť, ktorá korešponduje aj s výpoveďami svedkov predovšetkým predsedníčky odborovej organizácie, ktorá uviedla, že menný zoznam bol zasielaný do Bratislavy už 11.9.2007. Výpoveď nemohla byť prerokovaná dňa 31.7.2009 aj z dôvodu, že prerokovať výpoveď danú z organizačných dôvodov je možné vtedy, ak je táto daná na základe písomného rozhodnutia zamestnávateľa o znižovaní počtu zamestnancov. Žalovaný predložil písomný dôkaz, z ktorého vyplýva, že pracovné miesto žalobkyne bolo zrušené pokynom prezidenta zo dňa 24.8.2007. Svedkyňa Q. uviedla, že výpoveď žalobkyne bola napísaná dňa 14.1.2008 a prerokovaná dňa 17.1.2008, o čom predložil aj písomný záznam, z čoho vyplýva, že prejav vôle zamestnávateľa skončiť pracovný pomer nebol prerokovaný včas, v dôsledku čoho nebola splnená hmotnoprávna

podmienka v zmysle vtedy platného § 74 ods. 1 Zák. práce. Zotrúvala tiež na svojom tvrdení, že v čase podanie výpovede žalobkyne existovalo voľné pracovné miesto na obsadenie ktorého spĺňala všetky predpoklady. Funkcia vedúci dielne v čase pred výpoveďou žalobkyne bola len administratívnou funkciou a všetky namáhavé činnosti vykonávali podriadení vedúceho dielne a tvrdenia žalovaného, že práca nie je vhodná pre ženy, nakoľko sa nejedná len o prácu administratívnu, ale je spojená s manipuláciou s ťažkou hasičskou technikou, je v rozpore s § 6 ods. 1, § 2 ods. 1 zákona o rovnakom zaobchádzaní. Z uvedených dôvodov navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a rozhodol, že výpoveď zo dňa 14.1.2008 je neplatná a pracovný pomer trvá.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za správne, na podklade dôkazov vykonaných v konaní dospel k správnym skutkovým zisteniam, v dôsledku čoho navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

4. Dopĺňacím rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu o zaplatenie ušlej mzdy vo výške mesačného funkčného platu v sume 535,7 € spolu s prémiami, zohľadnením valorizácie platu od 01.02.2008 do doby umožnenia výkonu práce s ročným úrokom z omeškania vo výške 10% počnúc od 01.02.2008.

5. Dopĺňací rozsudok odvolaním v zákonom stanovenej lehote napadla žalobkyňa zotrúvajúc na argumentácii prezentovanej v odvolaní voči rozsudku a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu a priznal žalobkyňi náhradu mzdy vo výške mesačného funkčného platu v sume 535,7 € s príslušenstvom, spolu s prémiami, zohľadnením valorizácie platu od 01.02.2008 do doby umožnenia výkonu práce s ročným úrokom z omeškania vo výške 10% počnúc od 01.02.2008, alternatívne rozsudok okresného súdu zrušil a vec v časti náhrady mzdy vrátil na samostatné konanie.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za správne, na podklade dôkazov vykonaných v konaní dospel k správnym skutkovým zisteniam, v dôsledku čoho navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

7. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok platného a účinného od 1.7.2016 / ďalej len „C.s.p.“/ ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací preskúmal a prejednal vec v napadnutom rozsahu podľa § 380 ods. 1 C.s.p. na odvolacom pojednávaní v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. zopakoval dokazovanie v zmysle § 204 C.s.p. a § 384 ods. 1 C.s.p. čítaním listinných dôkazov - pracovnou zmluvou zo dňa 30.04.2001, dohodou o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 22.06.2001, pracovná zmluva zo dňa 28.03.2002, dohodou o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 20.12.2002, záznamom z pohovoru zo dňa

02.01.2008, záznamom z pohovoru z 10.01.2008, pokynom č. 42 z 30.11.2007, informáciou MVSR pre Odborovú organizáciu Záchrannej brigády Hasičského a záchranného zboru v Humennom o znižovaní počtu pracovných miest zo dňa 31.7.2007, záznamom z rokovania o znižovaní počtu pracovných miest na Záchrannej brigáde Hasičského a záchranného zboru v Humennom, výpoveď daná zamestnávateľom zo dňa 14.01.2008, potvrdením Závodného výboru zboru HaZZ Humenné zo dňa 17.01.2008, zápisnicou zo zasadnutia ZV zb HaZZ HUMENNÉ, konanej dňa

17.01.2008 a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je treba v zmysle § 388 C.s.p. v časti určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru zmeniť, pretože nie vecne správny, aj keď súd prvej inštancie v tejto časti v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav vo veci, ale vec neposúdil správne po právnej stránke.

9. Z hľadiska skutkového stavu bolo v posudzovanej právnej veci súdom prvého stupňa zistené / správne / skutkové zistenie v tomto smere odvolateľka nenapadá, že žalobkyňa dňa 30.04.2001 uzatvorila pracovnú zmluvu s Vojenským útvarom 5436, Humenné na pozíciu "radca (ASV)" s miestom výkonu práce Vojenský útvar 5436 v Humennom na dobu určitú do 02.05.2002. Dohodou o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 22.06.2001 bola dojednaná jej pracovná pozícia ako "zástupca náčelníka správy budov". Pracovnou zmluvou zo dňa 28.03.2002 bolo dohodnuté jej pracovné zaradenie ako "odborný špecialista - zástupca vedúceho VSB". Dohodou o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 20.12.2002 právnym nástupcom pôvodného zamestnávateľa sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium Hasičského a záchranného zboru, preto došlo k zmene pracovnej zmluvy zo dňa 28.03.2002 na jej novú funkciu "odborný referent špecialista - materiálová účtovníčka" s miestom výkonu práce Záchraná brigáda hasičského a záchranného zboru v Humennom. Zrušenie pracovného miesta žalobkyne sa uskutočnilo v rámci plánovaného zníženia počtu miest zamestnancov na základe uznesenia vlády č. 856 zo dňa 11.10.2006. Zbierkou pokynov č. 27/2007 zo dňa 24.08.2007, ktorou sa mení II. časť Zbierky pokynov Prezídia Hasičského a Záchranného zboru č. 10/2005 -Tabuľka zloženia počtov Záchrannej brigády Hasičského a záchranného zboru v Humennom v znení neskorších predpisov s účinnosťou od 01.01.2008 bolo pracovné miesto žalobkyne zrušené. Žalobkyňa bola v čase od 27.08.2007 do 01.01.2008 práceneschopná, preto bola so zrušením pracovného miesta oboznámená až dňa 02.01.2008 veliteľom brigády za prítomnosti predsedníčky odborovej organizácie. Dňa 10.01.2008 bol so žalobkyňou vykonaný pohovor k ukončeniu pracovného pomeru z ktorého je záznam, počas ktorého uviedla, že nesúhlasí s výpoveďou ani s dohodou o ukončení pracovného pomeru.

10. Pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku z hľadiska odvolacích námietok v spore o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou je rozhodujúce, či výpoveď daná žalobkyňou bola vopred prerokovaná s odborovým orgánom, teda, či došlo k naplneniu hmotnoprávných ustanovení zákonníka práce.

11. Podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zák. práce zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď, ak sa zamestnanec stal nadbytočný vzhľadom na písomné rozhodnutie zamestnávateľa alebo príslušného orgánu o zmene jeho úloh, technického vybavenia, o znížení stavu zamestnancov s cieľom zvýšiť efektívnosť práce alebo iných organizačných zmenách.

12. Z ustanovenia § 74 ods. 1 Zák. práce vyplýva, že výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa je zamestnávateľ povinný vopred prerokovať s príslušným odborovým orgánom, inak je neplatná.

13. Podľa § 17 ods. 2 Zák. práce právny úkon, na ktorý neudelil predpísaný súhlas príslušný orgán, právny úkon, ktorý vopred neprerokoval príslušný orgán, alebo právny úkon,

ktorý sa neurobil formou predpísanou týmto zákonom, je neplatný, len ak to výslovne ustanovuje tento zákon alebo osobitný predpis.

14. Z článku 2 Zák. práce vyplýva, že výkon práv a povinností vyplývajúcich z pracovnoprávných vzťahov musí byť v súlade s dobrými mravmi; nikto nesmie tieto práva a povinnosti (§ 13 ods. 3) zneužívať na škodu druhého účastníka pracovnoprávneho vzťahu alebo spoluzamestnancov.

15. Problematika prerokovania výpovede s odbornou organizáciou je bohato riešená judikatúrou. Najvyšší súd SR už vo svojom rozhodnutí z 28. septembra 2006 sp. zn. 1 Cdo 72/2006, od záveru ktorého

nie je dôvod sa odkloniť ani v prejednávanej veci, poukázal na to, že ustanovenie § 74 ods. 1 Zák. práce určuje povinnosť zamestnávateľa vopred prerokovať s príslušným odborovým orgánom výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru, ako hmotno-právnu podmienku platnosti uvedených právnych úkonov zo strany zamestnávateľa, nesplnenie ktorej v nadväznosti na ustanovenie § 17 ods. 2 Zák. práce spôsobuje ich neplatnosť.

16. Už v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu v pojednávanej veci bolo dané do pozornosti súdu prvej inštancie, že ..“ z hľadiska povinnosti prerokovať výpoveď zamestnávateľa "vopred" treba uviesť, že hmotno-právna podmienka v zmysle § 74 ods. 1 Zák. práce je splnená, ak odborový orgán prerokuje výpoveď pred tým, než zamestnávateľ voči zamestnancovi prejaví vôľu skončiť s ním jednostranne z určitého výpovedného dôvodu pracovný pomer. Pokiaľ bola výpoveď takto "vopred" prerokovaná, môže zamestnávateľ vychádzať z jej prerokovania dovtedy, kým trvá výpovedný dôvod, ku ktorému sa vzťahuje tak výpoveď, ako aj hmotno-právna podmienka výpovede - jej prerokovanie zástupcami zamestnancov/Rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn.3 Cdo 192/2007“... , problematike ktorej súd prvej inštancie nevenoval náležitú pozornosť.

17. V súdnej veci súd prvej inštancie vzhľadom na vykonané dokazovanie mal za preukázané, že dňa 10.01.2008 bolo žalobkyni oznámené zrušenie jej pracovného miesta za prítomnosti H. Q. - predsedníčky odborovej organizácie, ktorá súčasne zamestnávateľovi oznámila, že nesúhlasí s výpoveďou, ani s dohodou (č.l. 9). Výpoveďou zo dňa 14. 01. 2008 ukončil žalovaný so žalobkyňou pracovný pomer z dôvodu nadbytočnosti. Z Potvrdenia Závodného výboru zboru HaZZ Humenné zo dňa 17.01.2008 a zo Zápisnice zo zasadnutia ZV zb HaZZ HUMENNÉ, konanej dňa 17.01.2008 je preukázané, že týmto dňom došlo k prerokovaniu výpovede s odborovou organizáciou.

18. Na základe uvedenej faktografie podľa právneho názoru odvolacieho súdu nemožno potvrdiť správnosť prijatého právneho záveru súdu prvej inštancie o splnení hmotno-právnej podmienky platnosti výpovede uvedenej v citovanom ustanovení § 74 ods. 1 Zák. práce, pretože hmotno-právna podmienka platnosti výpovede z pracovného pomeru musí byť splnená pred ich doručením zamestnancovi, k čomu v súdnej veci nedošlo. V súdnej veci žalovaný prejavil svoju vôľu skončiť pracovný pomer dňa 10.01. 2008, o čom svedčí listinný dôkaz Zápisnica z pohovoru z 10.01.2008 (č.l. 9). Z Potvrdenia Závodného výboru zboru HaZZ Humenné zo dňa 17.01.2008 (č.l. 208) a zo Zápisnice zo zasadnutia ZV zb HaZZ HUMENNÉ, konanej dňa 17.01.2008 (č.l. 209) je bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že týmto dňom došlo k prerokovaniu výpovede danej žalobkyni. Ak teda výpoveď zo dňa 14.01. 2008 doručená žalobkyni dňa 17.1. 2008 bola prerokovaná dňa 17.01. 2008 teda potom, čo už žalovaný prejavil svoju vôľu skončiť pracovný pomer dňa 10.01.

2008 (č.l. 9), nemohlo dôjsť k prerokovaniu výpovede vopred pred jej doručením a teda nebola splnená hmotno-právna podmienka predpokladaná v ustanovení § 74 ods. 1 Zák.práce. Obsah pojmu prerokovanie logicky v sebe zahŕňa aj možnosť vyjadrenia sa k podanej žiadosti, nie je len úkonom jednej strany, ale musí obsahovať aj prípadnú možnosť reakcie adresovanej strany (rozsudok NS SR sp. zn 5 Cdo 140/2010 zo dňa 28. septembra 2010), možnosť ktorú v súdnej veci odborový orgán z časového hľadiska nemal poskytnúť.

19. Pokiaľ žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie dôvodil, že k prerokovaniu výpovede žalobkyne s odborovou organizáciou došlo už dňa 11. 09. 2007 kedy bol zaslaný list spolu s menným zoznamom s ktorými má byť skončený pracovný pomer z dôvodu zníženia počtu zamestnancov nebolo možné na túto obranu prihliadnuť, keďže ustálená súdna prax za prerokovanie výpovede podľa § 74 Zák. práce nepovažuje len predloženie menného zoznamu zamestnancov, ktorým bude daná výpoveď podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zák. práce. Takého konanie zamestnávateľa možno považovať len za jeho oznámenie o úmysle skončiť pracovný pomer s viacerými zamestnancami (Zo súdnej praxe č. 51/2009). Ustanovenie § 74 nie je samoučelné, ale smeruje na ochranu zamestnanca, aby zamestnávateľ nezneužil svoje postavenie a bez dôvodu neprepúšťal zamestnancov z pracovného pomeru. Účast príslušného odborového orgánu pri skončení pracovného pomeru nemožno považovať len za formálny úkon bez jeho materiálneho obsahu. Opačný záver by viedol k tomu, že povinnosť zamestnávateľa vopred prerokovať s príslušným odborovým orgánom výpoveď z pracovného pomeru, ktorej nesplnenie zákonodarca sankcionoval jej neplatnosťou, by bola výlučne formálna, bez reálnej možnosti odborového orgánu prerokovať so zamestnávateľom takúto výpoveď a vyjadriť sa k veci s kompletnou znalosťou problematiky. Zákon nestanovuje formu prerokovania výpovede, neustanovuje teda povinnosť, aby nevyhnutne k prerokovaniu muselo dôjsť ústnym rokovaním za prítomnosti oboch strán. Prerokovanie

v zmysle zákona neznamená ani to, že by sa malo prikročiť k spoločnému zasadnutiu zamestnávateľa a odborovej organizácie. Cieľom tejto zákonnej podmienky je, aby zámer zamestnávateľa skončiť pracovný pomer so zamestnancom bol oznámený odborovej organizácii a zároveň aby jej bola daná možnosť sa (po vlastnom prerokovaní) k tomuto zámeru vyjadriť (resp. nevyjadriť). Zákon bližšie nestanovuje žiadne podmienky, v ktorých má zamestnávateľ alebo odborová organizácia konať. Z požiadavky, že výpoveď má byť vopred prerokovaná vyplýva iba to, že zamestnávateľ sa na odborovú organizáciu musí obrátiť skôr, než k výpovedi pristúpi a že zároveň by medzi dorúčením žiadosti odborovej organizácie o prerokovanie a vlastným vykonaním výpovede mala ubehnúť primeraná doba tak, aby odborová organizácia mala reálnu možnosť vec prerokovať a zamestnávateľovi svoje stanovisko oznámiť. Je legitímnym nárokom odborovej organizácie požadovať od zamestnávateľa informácie, ktoré považuje za potrebné na zaujatie úplného stanoviska bez ohľadu na skutočnosť, či ho následne bude tlmočiť zamestnávateľovi v písomnej forme alebo na osobnom rokovaní.

20. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru podľa § 388 O.s.p. zmenil tak, že určil, že skončenie pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 14.01.2008 zo strany žalovaného je neplatné a pracovný pomer trvá.

21. Žalobkyňa si v žalobnom návrhu uplatnila aj náhradu mzdy, o nároku ktorom súd prvej inštancie rozhodol dopĺňacím rozsudkom, tak, že žalobu vzhľadom na prijatý záver o platnosti výpovede z pracovného pomeru zo dňa 14.01. 2008 zamietol. Základným

a rozhodujúcim predpokladom vzniku nároku na náhradu mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa, je neplatnosť tohto skončenia pracovného pomeru, predpoklad ktorý je u žalovanej splnený a preto jej patrí náhrada mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru, o ktorých nárokoch nie je možné zatiaľ rozhodnúť, pretože nebolo v tomto smere vykonané dostatočné dokazovanie za účelom zistenia náhrady mzdy (§ 134 Zák. práce). Okrem toho ustanovenie odseku 2 § 79 Zák. práce umožňuje znížiť, prípadne nepriznať zamestnancovi náhradu mzdy. I podľa platnej judikatúry sa toto právo priznáva zamestnávateľovi a podmienkou tohto zníženia, resp. nepriznania náhrady mzdy, je uplatnenie tohto nároku odporcom na súde. Bez jeho žiadosti súd ani nemôže jeho povinnosť nahradiť žalovanej mzdu, znížiť, príp. ju vôbec nepriznať.

22. Keďže odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru zmenil a výpoveď zo dňa 14. 01. 2008 určil za neplatnú bude potrebné vykonať dokazovanie v naznačenom smere a opätovne rozhodnúť o náhrade mzdy v dôsledku čoho odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti náhrady mzdy zrušil podľa § 389 ods. 1 písm.c/ C.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 C.s.p.).

23. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie ako o trovách prvostupňového tak i odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).